

Ima

Írta Szeleczy Zita
(1990)

Örökkévaló Isten, akinek tetszett, hogy elhívj bennünket magyar népedbe, leborulunk előtted ez ő esztendő utolsó, s az új esztendő első pillanatában Hozzád fordulunk a Te szent fiad, a Jézus Krisztus ígéretébe kapaszkodva, aki azt mondta, hogy ha valamit kérünk az Ő nevében, Te megadod azt.

Ó Istenünk, engedd meg, hogy eléd hozzuk azt a mindig friss, de a most következő esztendőben még elemibb erővel égető bánatunkat, hazánk, népünk tragédiáját. Hallgasd meg könyörülő füllel panaszunkat és jobb jövőért való könyörgésünket!

Igazságos Isten, Te tudod, hogy mindig Érted, s az Igazságért Harcoltunk! Te tudod, hogy milyen nagy véráldozattal szereztük és tartottuk meg ezer éven keresztül azt a drága földet, melyet számunkra kijelöltél. Te tudod, hogy jó szívvel fogadtuk be azokat az idegeneket, akik nálunk menedéket, kenyeret, megélhetést vagy emberibb életformát kerestek. Te tudod, hogy az Európát fenyegető áramlatoknak mi álltunk ellen, s mi véreztünk el más nemzetek bol-dogulásáért. Mi véreztünk, míg hazánk területére befogadott nemzetiségek békében éltek és szaporodtak, úgy-annyira, hogy a végén már nemzetek lettek a nemzetben, s maguknak követelték véráztatta földjeinket. Te tudod azt is, hogy most 40 esztendeje a Sötétség hatalmával szövetkezve történelemhamisítással, ellenünk való hazug és csalárd rágalomokkal elérték, hogy országunk nagy részét elrabolhassák tőlünk és testvéreinket igájukba

kényszerítsék...

A Gonoszság és Hazugság győzött most 40 esztendeje, s testvéreink tőlünk elszakítva szenvednek 40 év óta...

E most következő évben újra fel akarjuk emelni szavunkat a népünket ért igazságtalansággal szemben. Ó Istenünk, légy velünk ebben a küzdelemben. Harcolj velünk és értünk, hogy mi is - az Irántad való hűségben megújulva, megerősödve harcolhassunk Érted továbbra is, mint a Te néped.

Szabadítsd fel a mi szegény hazánkat, add vissza a tőlünk erőszakkal elszakított magyar területeket, hozd vissza hozzánk idegen uralom alatt szenvedő véreinket. Kérünk Téged, adj igaz bírakat ennek a világnak, hogy a nemzetünkre szórt rágalom süket fülekre találjon, s az igaz ügy diadalra jusson!

Édes jó Istenünk, állítsd vissza nagy kegyelmedből a tökéletes egységű Nagy-magyarországot s add, hogy népessége tiszta magyar legyen. Az idegen nemzetiségek találjanak bennünk barátokra, testvérekre, ha magyarokká akarnak válni, - de ha továbbra is gyalázkodó, ellenséges érzülettel viseltetnek irántunk, akkor hagyják el országunkat, ahol csak vendég- vagy menedékjoguk lehet. Menjenek saját hazájukba, ezeréves határainkon túlra.

Minket pedig erősíts meg Istenünk, növelj meg bennünket számban és hatalomban, Irántad és egymás iránti szeretetben, hűségben! Adj nekünk sok-sok magyar gyereket, s olyan rokon népek menekültjeit vezesd hozzánk, akik boldogan olvadnak bele népünkbe, s büszkék lesznek rá, hogy gyermekeik és unokáik magyarok lehetnek.

A Te szent Fiad, a Jézus Krisztus nevében kérünk, hallgasd meg imádságunkat. Igazságtevő hatalmad szégyenítse meg azokat, akik nem hisznek az imádság erejében, s kishitűségükben azt állítják, hogy hiába a mi imádkozásunk az ellenség propagandájával és hazugságaival szemben.. Mi hiszünk az imádság, a Hit erejében, Jézus Krisztus szavában. Hisszük, hogy a Te akaratod a Végső Akarat. Hisszük, hogy visszaállíthatod számunkra a mi régi, szép és hatalmas Nagymagyarországunkat, s meg is teszed, ha mi azért állhatatosan és híven könyörgünk Hozzád a Te szent fiad, Jézus Krisztus nevében.

Istenünk, ne feledkezz meg rólunk és kérésünkről, ne szégyenítsd meg reménységünket, Benned és az Igazságban való hitünket. Elégeld meg magyar néped szenvedését, szolgáltass számára igazságot és add meg neki a boldogabb jövőndőt! A Jézus Krisztus nevében kérjük Tőled Atyánk!

Ámen.

A száműzött Szeleczy Zita

Elhangzott a Magyar Tudományos Akadémián, 2008. december 15-én,
a Magyar Örökség megtisztelő cím laudációját írta és elmondta
dr. Szigethy Gábor

Fogyatkozik azok száma, akik még látták a harmincas évek derekán a Nemzeti Színház színpadán semmiből támadt tündérrájkisasszonyként színpadra lépő és varázslatos bájával, elbűvölő mosolyával a nézőket azonnal meghódító fiatal színésznőt, Szeleczy Zitát.

Sokan vagyunk, akik az elmúlt két évtizedben, amikor újra láthatóak lettek régi filmjei, fél évszázados késéssel felfedeztük: tündöklően tehetséges, érzékeny és sokarcú színésznő volt Szeleczy Zita.

Számtalan szerepet játszott el a Nemzeti Színházban 1936 és 1941 között: terjedelmes szereplista, megsárgult fényképek, rajongó újságcikkek, idős emberek fakuló emlékezete őrzi a hajdani színésznő emlékét. Magyar örökség.

Ma már újra és újra megtekinthetjük filmjeit - az első, a Méltóságos kisasszony 1936-ban, az utolsó, Az első 1944-ben készült és Szeleczy Zita ma éppúgy imádnivaló, játékos és gyönyörű ifjú asszony, mint fél évszázaddal ezelőtt volt. Szomorú tény: mi férfiak már nem lehetünk reménytelenül szerelmesek belé. Magyar örökség.

Fogyatkozik a számuk, de még nagyon sokan vannak, akik Szeleczy Zitát fél évszázados emigrációja során látták, hallgatták, csodálták. Dél-Amerikában, Észak Amerikában, Ausztráliában, a világban mindenhol, ahol szétszóródva magyarok éltek és élnek, s akikhez a földrészekről földrészekre vándorló színésznő szólni akart, mert hitte, tudta és vallotta, hogy dolga van itt a földön: "Jövök, mint bujdosó igric, szeretném bejárni az egész világot, hogy egy-egy estére hazavigyem magyar testvéreimet egy országba, mely valaha boldog valóság volt mindannyiunk számára, ma pedig fájó, elérhetetlen álmom..." A megszámlálhatatlanul sok pillanat, amelyben a színésznő boldoggá tette a hazájuktól távol, a szülőföldről elszakadva élő magyarokat: magyar örökség.

De magyar örökség, élő örökség a kalandos életű színésznő sorsa, életútja, a jobbról-balról rázúduló rágalomhadjárat is. 1941-ben nem vállalta, hogy néhány napos próbával eljátssza a Nemzeti Színház németországi vendégszínházán Vörösmarty darabjában kedvelt és sikeres szerepe, Ledér helyett az alkatától idegennek érzett Tündét. A nácik lakájai azzal vádolták, hogy a fiatal színésznő nem akar színpadra lépni az úgymond "baráti" Németországban: Szeleczy Zitának távoznia kellett a Nemzeti Színházból. 1945-ben (és később is) a kommunisták lakájai véres száju antiszemitizmussal vádolták és hiába állította 1947-ben a népbírói tárgyaláson a kommunista Gobbi Hilda, hogy Szeleczy Zita soha nem volt antiszemita, mégis három év börtönbüntetésre ítélte távollétében a színésznőt a bíróság. ("Röhej, hogy mi volt a fővád ellene. Szavalta Petőfi versét: "Jön a muszka, jön a muszka, itt is van már valóba.." - nem tévedett Petőfi Sándor, nem tévedett Szeleczy Zita.") És hiába állította a kommunista Várkonyi Zoltán, hogy Szeleczy Zita neki, a származása miatt üldözött színésznek felajánlotta menedéket a saját lakását - a rágalmazó nyilasok után a rágalmazó kommunisták bélyegezték hazaárulónak a színésznőt.

Szeleczy Zita 1941-ben nem volt náci: ez volt a bűne. 1945-ben nem volt kommunista: akkor ez volt a bűne.

Színésznő volt, mélyen hívő ember és magyar: a nemzeti-szocializmustól éppúgy féltette

Magyarországot, mint a nemzetközi szocializmustól, a náci csürrhétől éppúgy, mint a kommunista hordáktól. Egy hol a nácik által, hol a kommunisták által megszállt országban az ilyen ember mindig bűnös. És nem Szeleczky Zita volt az egyetlen ember ebben az országban, aki éppúgy félt a náciaktól, mint a kommunistáktól. Magyar örökség.

Szeleczky Zita 1941-42-ben egy színi évadon át, dörgő tapsvihartól ünnepeelve, az Operett Színház színpadán játszotta és énekelte Huszka Jenő operettjében 48-as forradalmárként: "Soha ne lengjen idegen zászló Budavár fölött".. A nézők értették, miről és miért énekel. És rettegéssel vegyes tapsvihar övezte akkor is minden fellépését, amikor 1944 őszén Petőfi Sándor versét szavalta: Fel a szent háborúra! Jön a muszka! A nézők értették, miről és miért énekel. Szeleczky Zita félt. Mindenki félt. Komp-országban élünk. Hitler embertelen birodalmából Sztálin embertelen birodalmába sodorta hazánkat a gátlástalan, erkölcstelen nagyhatalmi érdek. Magyar Örökség.

És aki 1945 után nem lett a proletárdiktatúra híve vagy engedelmes alattvalója, ha itthon élt, ha itthon maradt, megtűrt "egyéb" volt; ha elmenekült: klerikális, antiszemita, reakciós, fasiszta. Magyar örökség.

Szeleczky Zita mélyen hívő, magyarságát egész életében töretlenül vállaló színésznő volt. Színésznő, aki a száműzetés keserű évtizedeiben vállalt, a megpróbáltatások közt is mindig vállalt szent feladatának tekintette, hogy sorstársaiban, bárhol a világban élő magyarokban Vörösmarty, Petőfi, Ady szavaival ébren tartsa a hitet: Komp-ország hazánk egyszer majd révbe ér, s Magyarországot nem hazaáruló gazemberek és ostoba ideológiák megszállott rabjai fogják kormányozni.

Megtörhetetlen hite legyen mindannyiunk magyar öröksége.